

maks. Agga ei olnud sedda mitte kaaks. Temma agga võtis omma süddamie kutsusse wasto seista ja ellas agga peale omma pattoello. Agga ühhel pāval läks ta metsa, ja kui ta seál ühhe pu mahha sai rainud; siis tuli se salm temma mele: „Agga lirwes seisab jo pude jure külges; sepārrast igga pu, mis head wilja ei kauna, raiutakse mahha ja missatakse tullesse.“ Ta siis hakkas mōtlema: Ka sinna olled nisuggune pu, üks õäl, kes ou väär, et ta iggaveste hukka lähhaks. Ja ei läinud se mōtte mitte ennam temma melest, ja südda tunnistas temmale keik ta pattud ülles ja ni selgeste, et temma sure holega nūud hakkas mōtlema, kuida õntsaks sada. Temma pöbris nūud Jummal pole ja ellas jummalakartlikkust fest sadik, ja omma ello otsani.

* * * * *

Armas suggeja, arwa sedda salmisest ka enneole õoldud, ja anna eunast Issan-

dale, et Temma arm fa sind saaks tehia heaks püufs.

Head lapsed.

Mihkel olli umbest lõksteistkümmend aastat wanna, kui temma issa tedda käsiteis hoost otsida, mis issa ühhe tallopoia käest olli ostmud, kes teises lihheskondas ellas, mis liggidel olli, ja sesamia hobbont olli nūud farja ma peält ärrakargand. Mihkel käis ühhel kohtal mis temmal wodras olli ja otsis hoost wedra katja ma peält, siis tuli temma wasto üks weike tüdruk, kennele wagen käes, mis ta omma kaela rettiikoga olli kinni katnud. Mihkel terrestas tedda, ja küssis: Kuhho ta ni noppeste sahtis miäna? Lasse ma lähhän! ülies ta, ma pean tuttama, ennego se leen kūlmaks saab, mis ma ühhe wanna wabbat naesele viin, kes mitte laugelt siit ommas